

PRAŽSKÝ SPOLEK OCHRÁNCŮ ZVÍŘAT

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2023

OBSAH

- 3 ÚVODNÍ SLOVO
- 4 O NÁS
- 6 NAŠE STRATEGIE
- 7 NAŠE CÍLE
- 8 NAŠE ČINNOST
- 10 ROK 2023 V ČÍSLECH
- 14 NEJSILNĚJŠÍ PŘÍBĚHY ROKU 2023
- 24 KAUZY ROKU 2023
- 34 HOSPODÁŘSTVÍ
- 36 PODĚKOVÁNÍ

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení přátelé Pražského spolku ochránců zvířat a jeho Útulku Kocour Felix,

Opět jsme společně zvládli další rok.

Ve výroční zprávě pro rok 2023 bychom vás chtěli informovat o našich aktivitách v tomto roce. Stejně jako každý rok jsme v roce 2023 pomohli velkému množství opuštěných koček. Ať už to byly kočky z ulice, kterým jsme pomohli do bezpečí, nebo kočky, které z nějakého důvodu přišly o svou dosavadní rodinu. Byli jsme tu pro bezbranná zvířata, která z jakéhokoliv důvodu neměli nikoho, kdo by jim jinak pomohl a bojoval za ně. Bojovali jsme společně s nemocemi, se zraněními, pomáhali jsme kočičím maminkám postarat se o jejich děti a mnohem více. Pomohli jsme více než dvou stovkám kočičích duší najít tu jejich správnou rodinu. Společně jsme bojovali s nemocemi, s utrpením působeným jak lidskou nedbalostí či krutostí, tak i s nepřízní osudu. Jak se nám to dařilo, se můžete dočíst dále v této zprávě.

O NÁS

© SPOLKU

Pražský spolek ochránců zvířat působí již desítky let a pod tímto názvem existuje od roku 1991. Jeho posláním je ochrana zvířat, zejména péče o opuštěná, poraněná, nemocná a týraná zvířata. Ročně se nám daří zachránit **několik stovek** bezprizorných koček, kterým po odchytu zabezpečíme veterinární ošetření a kastraci a buď je vypouštíme zpět do původní lokality, čímž se zabrání jejímu zabydlení nově příchozími nekastrovanými zvířaty, anebo jim aktivně sháníme nové majitele. Zvířata neskončí navždy v našem útulku či depozitech: **okolo 300 vyléčených a očkovaných zvířat** každý rok umístíme k novým, hodným lidem. Pražský spolek ochránců zvířat je dobrovolné sdružení lidí, kteří se aktivně zapojují do ochrany a péče o opuštěná zvířata. Přestože máme v názvu "Pražský", nenecháme v nouzi žádné zvíře, ať už je z kterékoli části země, a navíc naše sídlo již 10 let není v Praze, ale v Klecanech u Prahy, kde jsme zřídili a provozujeme velký **kočičí útulek – Kocour Felix**. V současné době pečujeme v našem útulku a domácích depozitech o několik stovek zvířat.

Zvířata jsou stejně jako člověk živými tvory, schopnými pociťovat bolest a utrpení, a zasluhují si proto pozornost a ochranu ze strany člověka. Bohužel se dnes a denně setkáváme s hladovými a nemocnými zvířaty, která žijí u popelnic, vyhnání svými tzv. pány, pokud je rovnou nezabilí nebo nepřivázali v lese ke stromu, výjimkou nejsou ani krabice s čerstvě narozenými koťaty, pohozené tamtéž. **Společně se snažíme alespoň trochu změnit situaci v České republice a udělat náš stát o něco přívětivějším pro všechna zvířata.**

ÚTULEK KOCOUR FELIX

Útulek Kocour Felix je zařízení Pražského spolku ochránců zvířat, které sídlí v Klecanech. Jeho vedením je pověřena paní Hana Janišová a místopředsedkyně PSOZ, Klára Zemanová, dále se na péči o kočky podílí tři ošetřovatelky (Klárka, Renata a Jana), jedna paní a dva pánové na úklid (Irenka, Jirka, a Ondra), místní řidič a záchranář koček Jirka. Dále spolupracujeme s vyškolenými specialistkami na odchyt a našimi domácími depozity.

Zuzanka

NAŠI LIDÉ

VÝBOR SPOLKU

PŘEDSEDKYNĚ: Hana Janišová
MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ: Klára Zemanová
ČLENOVÉ VÝBORU: Alena Bansethová,
Sabina Friedrichová, Lucie Melišová
ČESTNÝ ČLEN VÝBORU: Prof. Ing.
Vladimír Smejkal

DOZORČÍ RADA

Jitka Nalevajková, Adéla Vlčková, Ondřej Černý

ÚTULEK

OŠETŘOVATELKY: Renata Bartošová,
Jana Dobrovolská, Klára Zemanová
ÚKLID: Irena Vobrová, Jiří Štola, Ondřej Zeman
ŘIDIČ + ZÁCHRANÁŘ: Jiří Štola

NAŠE STRATEGIE

Kvalitní veterinární péče a dozor pro naše chlupaté svěřence.

Individuální přístup ke všem kočkám, zohlednění jejich specifických potřeb jak při pobytu u nás, tak při výberu nového domova.

Zamezení množení a nárůstu nechtěných a trpících zvířat skrze včasné kastrace venkovních koček.

Umísťování koček do zodpovědných a milujících domovů, kde prožijí kvalitní a kompletní život.

NAŠE CÍLE

1

STARAT SE O TY, O KTERÉ SE NIKDO JINÝ NEPOSTARÁ, ZMÍRNIT UTRPENÍ KOČEK NA ČESKÝCH ULICÍCH

2

ŠANCE NA ŽIVOT PRO KAŽDOU KOČIČÍ DUŠI, KTERÁ SE DOSTANE DO NAŠÍ PÉČE

3

NAJÍT MILUJÍCÍ DOMOVY PRO NAŠE KOČKY, ABYCHOM MOHLI POMÁHAT DALŠÍM

NAŠE ČINNOST

OPUŠTĚNÉ KOČKY

Náš útulek se během roku 2023 postaral o bezmála XXXX opuštěných koček. Kočkám se snažíme poskytnout přechodný azyl, pomoci jim od zdravotních potíží a handicapů a konečně jim najít jejich rodinu. Kočky k nám přicházejí různými způsoby, ať už to jsou vyhozené či venkovní kočky, po zemřelých páníčcích nebo prostě ty, které už se bývalým páníčkům „nehodily“. Některé z nich se k nám dostaly krutější cestou než ostatní. Kočky končí na ulici kvůli řadě různých důvodů. Kočička Lucka (viz foto) například bez domova skončila po smrti svého páníčka.

Lucka

NEMOCNÉ KOČKY

Stejně jako každý rok jsme pilně pečovali o různé nemocné kočky. Těm v našem útulku se nabízí široké spektrum péče, ať už jde o náročnější věci, jako je obsluha infuzní, krmení jícnovou sondou nebo každodenní ošetřování ran, nebo jednodušší péči jako je aplikace veterinárním lékařem předepsaných léčiv, a to mírným i divokým kočkám.

V roce 2023 jsme hned dvakrát bojovali s noční mûrou všech útulků, s panleukopenií. Podařilo se nám několik koček a koťat zachránit před krutým osudem a vytáhnout je ze spárů této hnusné nemoci.

Nancy - přeživší panleukopenie

MIMINKA

Starali jsme se i o ty, kteří se o sebe ještě postarat nemohli. Za celý rok našim útlukem prošlo 56 kočičích miminek. Většina z nich naštěstí měla svou maminku, takže naším úkolem bylo hlavně zajistit jim správné podmínky pro přežití i výchovu jejich dětí, socializovat je a pomoci jim s péčí o koťátka. S některými sirotky nám pomáhaly naše skvělé kočičí mamky, které je přijaly za vlastní, jako například Nudlička ze Všetec, která ke svým koťátkům vzala do rodiny i dva sirotky. Jiným koťátkům jsme museli maminku nahradit, a tak jsme kojili, zahřívali a vyprazdňovali, dokud se z našich sirotek nestali soběstační siláci schopní odjet do vlastních domovů.

Eliot - adoptivní syn Nudličky

PLACHÉ KOČKY

Naši pomoc potřebují i plaché kočky, na které není každé záchranné zařízení uzpůsobené. Plaché kočky jsou plné strachu, neznají lidskou péči, někdy jsou i útočné. Těmto jedincům poskytujeme co nejpříjemnější prostředí, abychom zamezili zbytečnému stresu, a poskytujeme jim všechnu potřebnou péči, ať už je to zdravotní ošetření, kastrace nebo socializace. Všechny tyto kočky se snažíme připravit na umístění do rodin, ale pokud je to možné, aniž by byly ohrožené na životě, tak ideálně na návrat do původní lokality.

plášanika Adeline

ODCHYTY

Náš tým také letos realizoval odchyty koček. Chytali jsme plaché kočky, jejichž záchrana a péče o ně by jinak nemohla proběhnout. Chytali jsme kočky z lokalit na kastraci, chytali jsme plachá koťátka, která by v lokalitě nepřežila, nebo nemocné venkovní kočky a březí maminky, aby mohly porodit a odkojit v bezpečí.

odchycená Cassidy

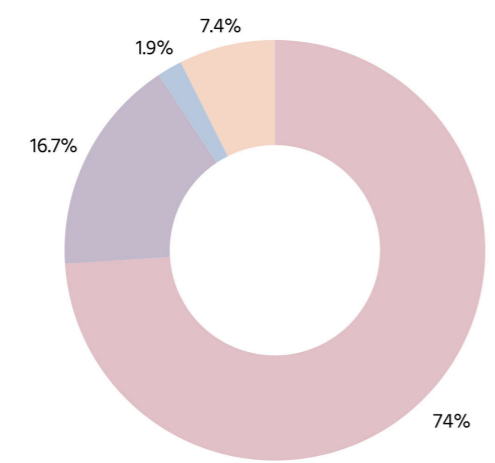
ROK 2023 V ČÍSLECH

172 koček v naší péči k 1. 1. 2023

177 koček v naší péči k 31. 1. 2023

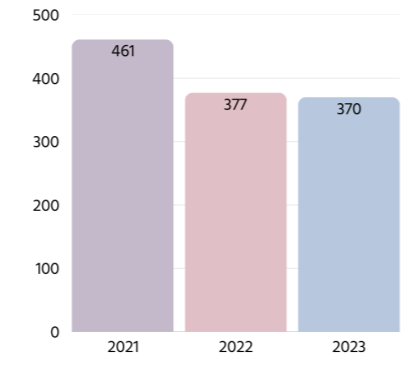
OPUSTILI ÚTULEK

- umístěné: 270
- úmrtí: 61
- vrácené majitelům: 7
- zpět do lokality: 27

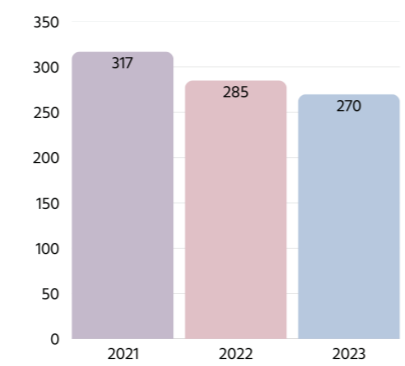

POSLEDNÍ TŘI ROKY V ÚTULKU

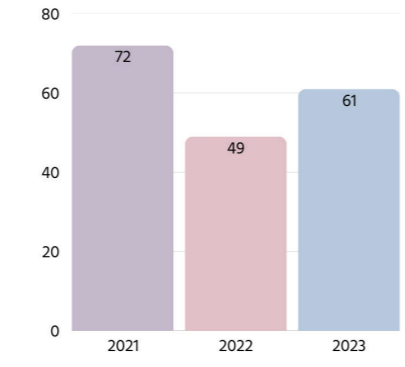
PŘÍJMY

UMÍSTĚNÉ

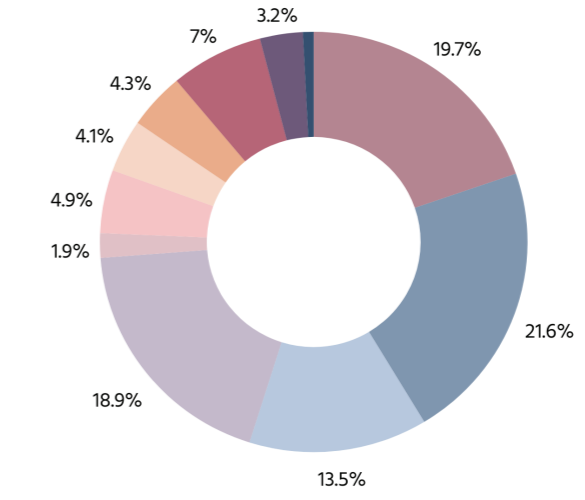

ÚMRTÍ

PŘÍJMY ZA ROK 2023

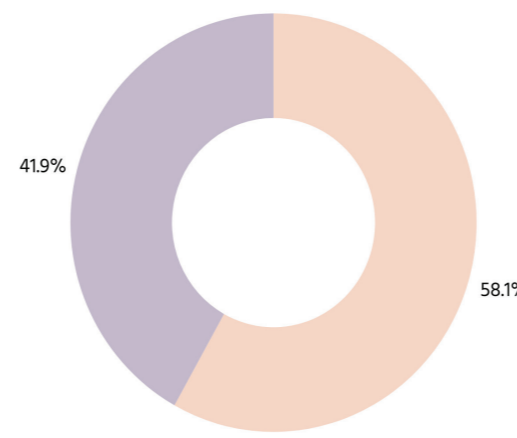
370 přijatých koček za rok 2023
 oproti 377 kočkám v roce 2022 a 461 kočkám v roce 2021

DLE BARVY

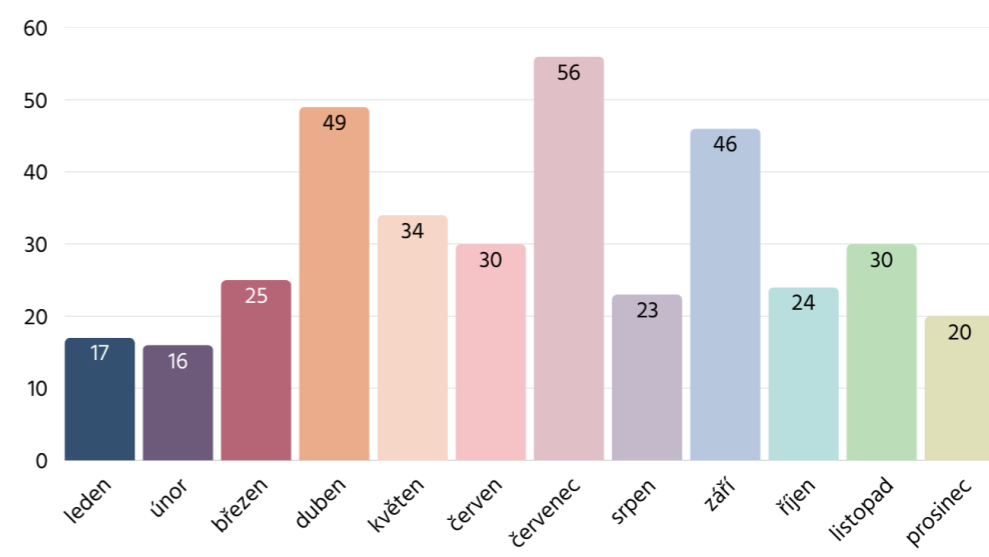
- černá: 73
- mourka: 80
- bílomourka: 50
- černobílá: 70
- mourozrzavá: 7
- zrzavá: 18
- bílozrzavá: 15
- šedá/šedobílá: 16
- trikolor: 26
- želvinová: 12
- ostatní: 3

DLE VĚKU

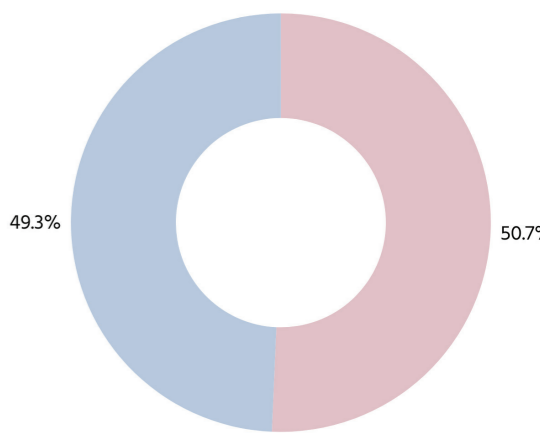

- dospělá: 155
- kotě: 215

DLE MĚSÍCE

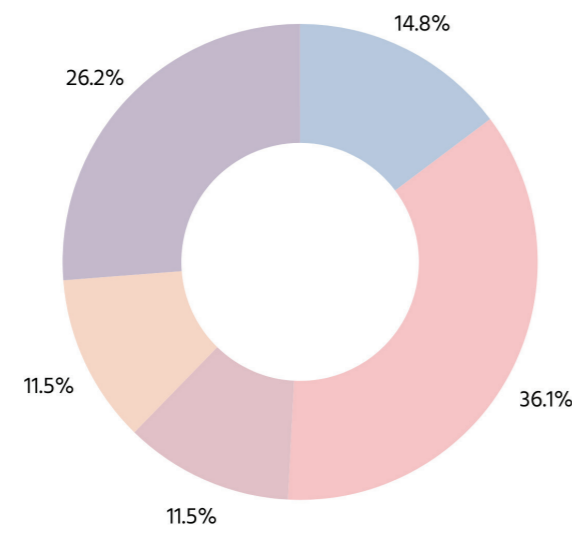
DLE POHLAVÍ

- kocour: 180
- kočka: 185

OPUSTILI NÁS V ROCE 2023

61 Letos nás hned dvakrát překvapila epidemie panleukopenie, která bohužel stála život několika z našich koček.

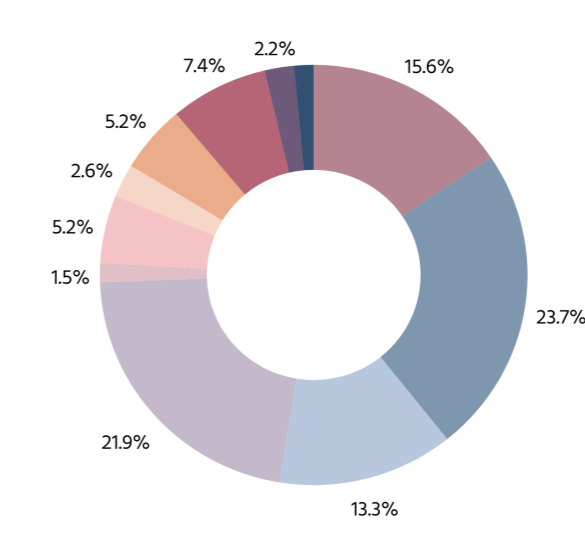

PŘÍČINY ODCHODU

- selhání ledvin: 9
- panleukopenie: 22
- FIP: 7
- nádor: 7
- ostatní: 16

UMÍSTĚNÉ ZA ROK 2023

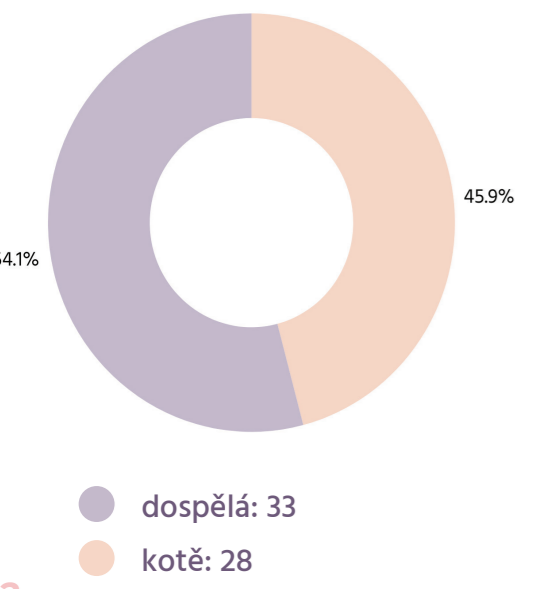
270 přijatých koček za rok 2023
 oproti 285 kočkám v roce 2022 a 317 kočkám v roce 2021

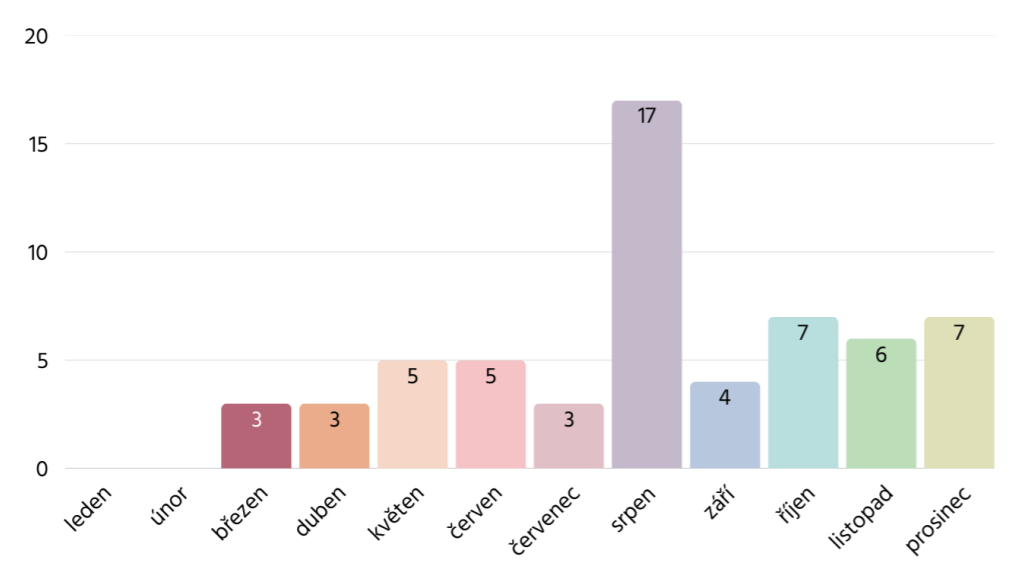
DLE BARVY

- černá: 42
- mourka: 64
- bílomourka: 36
- černobílá: 59
- mourozravá: 4
- zrzavá: 14
- bílozravá: 7
- šedá/šedobílá: 14
- trikolor: 20
- želvinová: 6
- ostatní: 4

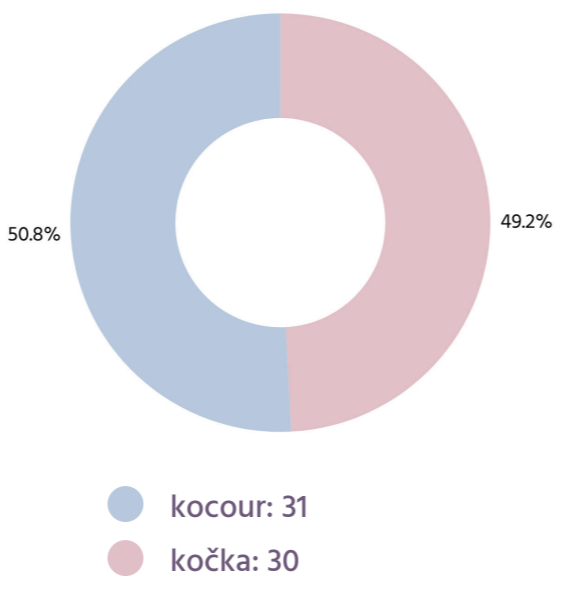
DLE VĚKU

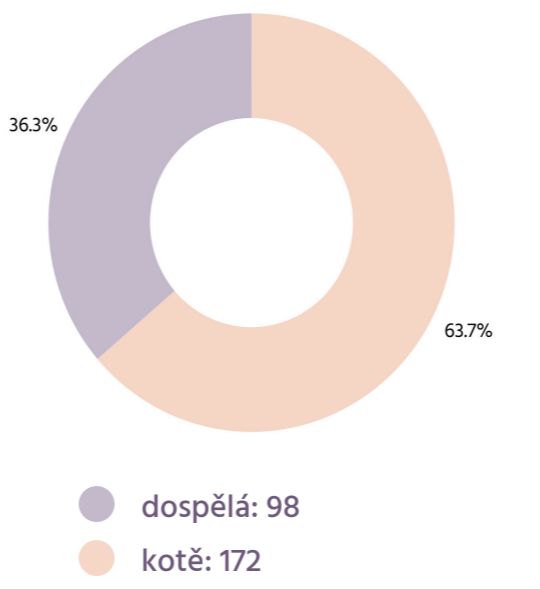
DLE MĚSÍCE

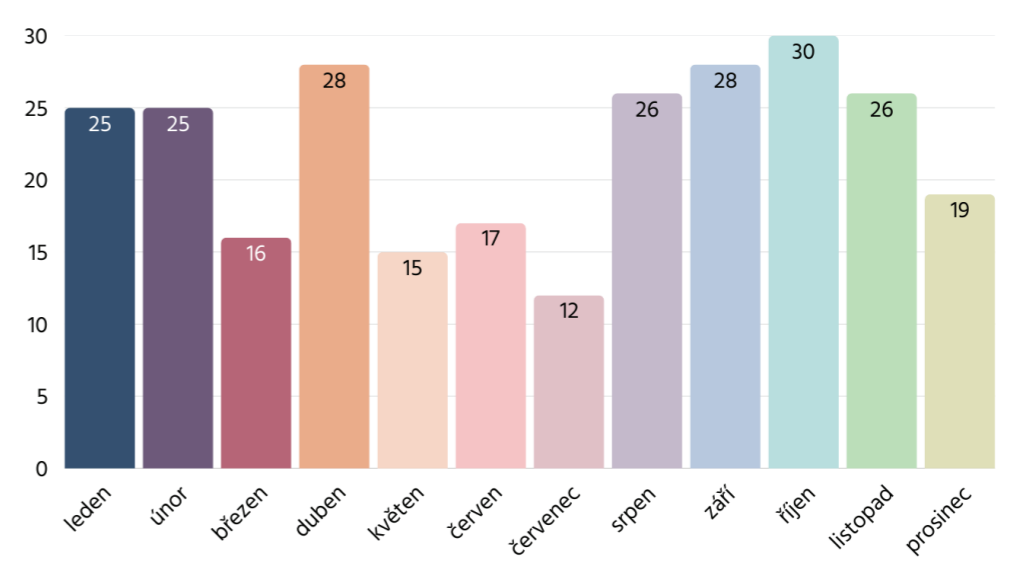
DLE POHLAVÍ

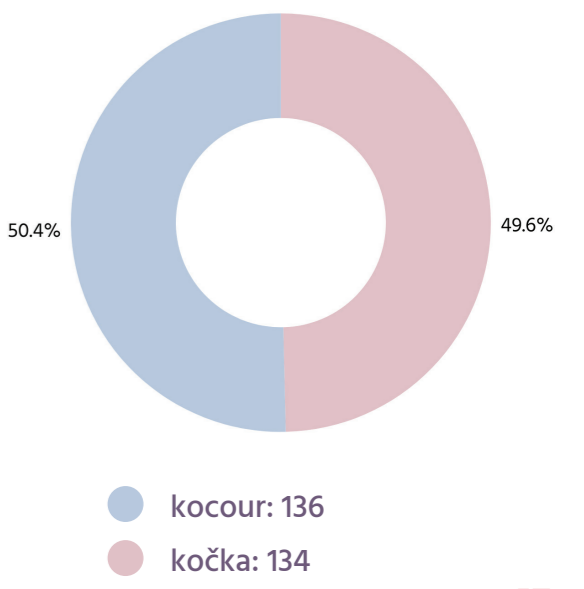
DLE VĚKU

DLE MĚSÍCE

DLE POHLAVÍ

NEJSILNĚJŠÍ PŘÍBĚHY

ALEXA

Alexu krmila ve Strašnicích na sídlišti hodná paní. Alexe ke smrti zbýval jenom krůček. Kdybyste jí viděli, zaplakali byste. Alexa byla sotva tříkilová kočka, bez ocásku, bez většiny zubů, opelichaná, stoletá. Když k nám přišla, mysleli jsme, že to nebude mít dlouhé trvání. Alina ke všemu navíc měla vzadu v puse nádor, který jí bránil v tom, aby se pořádně najedla, a tak musela být na tekuté stravě. Přes to všechno ale Alina chtěla žít. Přirostla nám k srdci, léky si skoro nikdy bez boje nedala dát, ale jinak to byla hodná kočka, která měla moc ráda mazlení. Nejvíc z nás přirostla k Jirkovi, který si jí nakonec vzal k sobě do pokoje. Alexa, která nás na začátku roku 2025 nakonec přeci jen opustila, s ním spala v posteli, radovala se ze života. Jsme rádi, že díky našemu útluku prožila ještě rok a půl plný radosti.

SLEPÝ KOCOUREK LORENZO

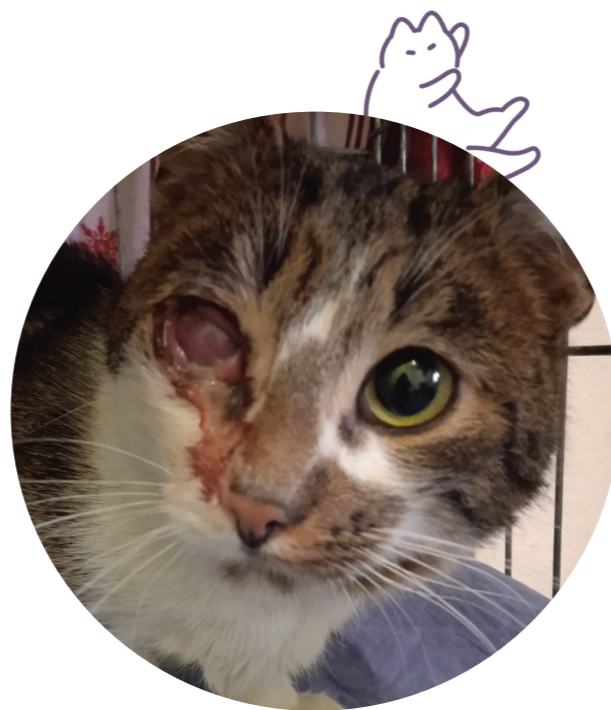
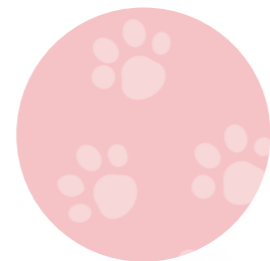
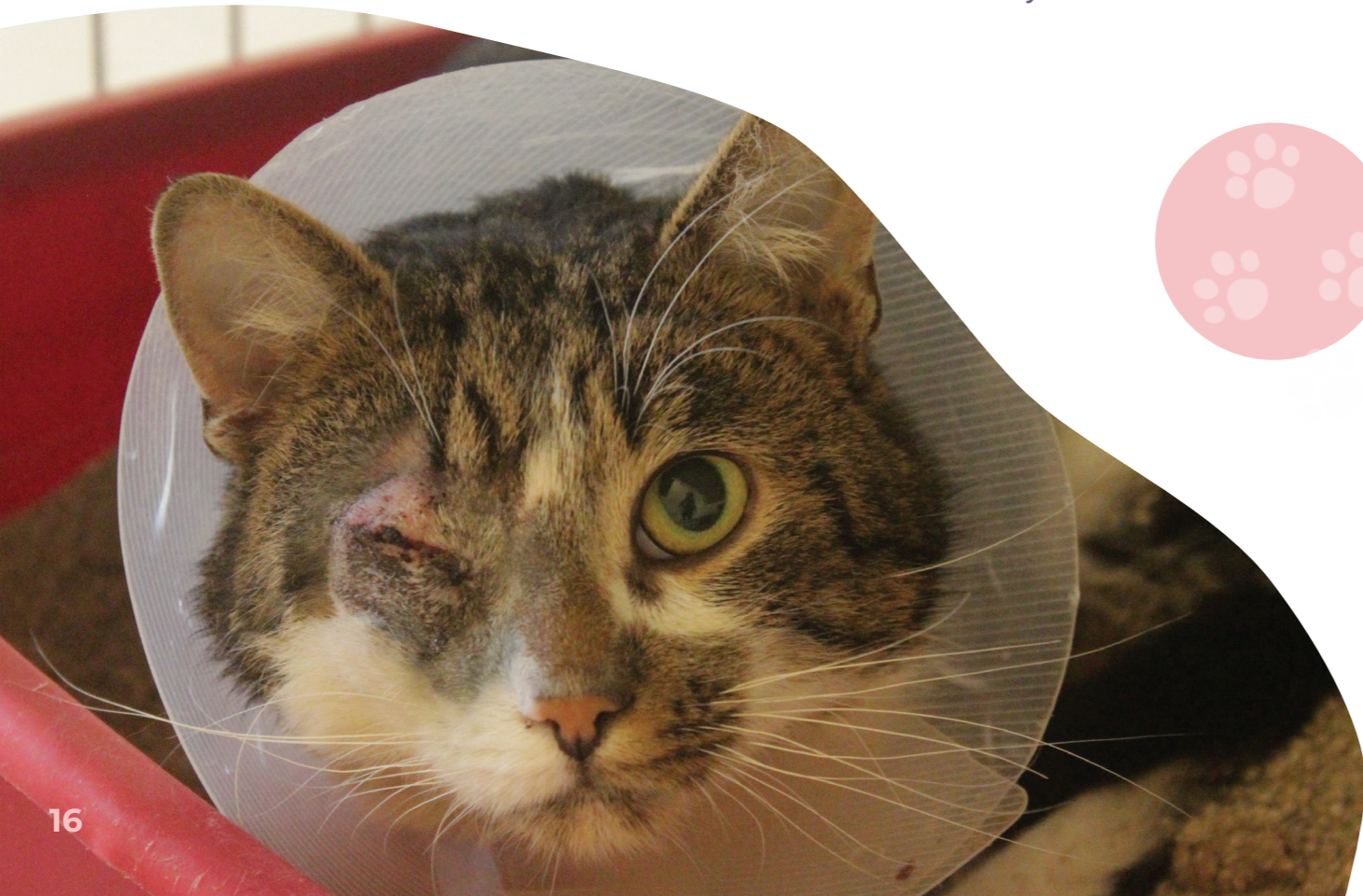
Na začátku roku 2023 jsme začali řešit skupinu koček v Kralupách. Tamním obyvatelům se tam nastěhovali kočky, tři velcí kočičí bratři, jedno kotě a takzvaná matka rodu. První, koho se majitelům pozemku povedlo odchytit, byl Lorenzo. Možná by se vám mohlo zdát, že takové kotě přeci musí být adaptované a v plné síle, když přežilo venkovní podmínky takhle v pořádku, ale není tomu tak. Po podrobné prohlídce u očního specialistky MVDr. Marxe se zjistilo, že je Lorenzo víceméně slepý, a to pravděpodobně už od narození. Ačkoliv jeho oči jsou částečně funkční, vidí trochu stínů a světla, rozhodně nejsou dostatečně funkční pro bezpečný život venku. Lorenzo ale měl v lokalitě své starší bratry/potenciální otce, kteří ho nenechali napospas přírodě. Vodili ho k jídlu a pomáhali mu s orientací po zahradě. Pro Lorenza se nám nakonec podařilo najít opravdu skvělý domov, do kterého pak nakonec putoval v roce 2024 i jeho starší bráška Leon. Další bráška Lorenza našel svůj domov také a posledního si nechali lidé, kteří ho měli na zahradě.

VALENTÝN

Ano, je to tak, Valentýn dostal toto jméno, protože k nám do útulku přijel na Svatého Valentýna. Bohužel to je tak jediné hezké, co se o tomto dni dá říct. Valentýnka našli hodní lidé na ulic v Brandýse nad Labem. Kocourek byl zmožený a měl opravdu zle poškozené oko, v jeho důlku byla v podstatě otevřená rána. Kocourek ale přese všechno měl velkou chuť žít. Jeho nálezcům se ho zželelo a chtěli mu dát milující domov. Na operaci a péči po operaci ovšem neměli jak finance, tak zkušenosti, a tak požádali o pomoc náš útulek. Valentýnkovi oko vyndali na veterině a ránu zašili, nákladnou operaci jsme díky vám, našim podporovatelům, uhradili a kocourek mohl vesele odjet do svého vysněného domova.

APOLENKA A ANDULKA

O pomoc se na nás v tomto roce obrátilo mnoho lidí, mezi nimi byl i syn devadesátileté paní, která krmila kočky u sebe na zahradě. Situace nebyla únosná, bylo jaro a hrozilo, že kočičí populace jí přeroste přes hlavu. Bohužel situaci nezačali řešit dřív, a tak k nám přivezli kočky Apolenku a Andulku už vysoce březí. Andulka odjela do dočasné péče na Praze 10, kde porodila šest krásných koťátek. Bohužel ale radost netrvala moc dlouho, protože Andulce se krátce po porodu velice přitížilo, dostala antibiotika a o koťátka se nemohla starat. V tuhle chvíli do akce nastoupila naše skvělá dočáskářka, která koťátka dokrmovala a opečovávala, stejně jako její maminku. Rodinka nakonec dopadla velmi dobře, odjeli do nových domovů.

A co Apolenka? S tou to byl běh na dlouhou trať. Na rozdíl od maminky to nebyla socializovaná kočka, s lidmi bojovala jako o život. Bohužel se zjistilo, že koťátka v ní už před nějakou dobou umřela. Jedno mrtvé porodila a zbytek kočky museli vyndat při císařském řezu, kde rovnou byla kastrována. Apolenka vše velice špatně snášela. K lidem se neměla ani trochu a z ostatních koček taky měla respekt. Velice dlouho jsme si k sobě hledali cestu, nebylo to jednoduché. Nakonec jsme se rozhodli Apolenku přidat do pokoje k našim kočičím seniorům, kde je největší klid, byla to naše poslední možnost. A sázka na poslední možnost nám vyšla. Apolenka byla mezi seniory velmi spokojená, dokonce až tak, že je z ní dnes neskutečný mazlíček.

Apolenka

syn Andulky

Boris

Winston s kamarády

syn Andulky

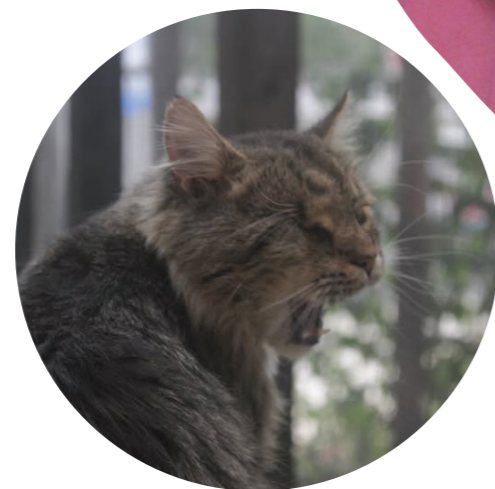
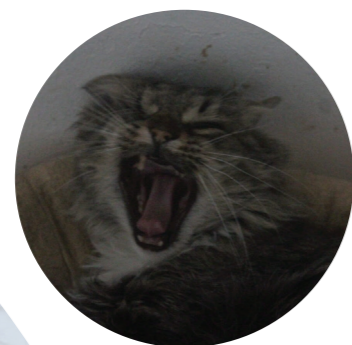
Tony

Andulka

SERVÁC

V půlce května jsme dostali telefonát z policie v Říčanech, se kterými máme smlouvu. Nález kocourka po autonehodě, paní, která ho srazila, ho vzala na veterinu a teď jede k nám. Tak jsme se připravili, nikdy nevíte, co od takového příjmu můžete čekat. A když Servác, takové jméno u nás dostal, do našeho útulku přijel, mysleli jsme si, že brzy budeme řešit eutanazii. Servác byl kompletně netečný, dle předchozí veteriny v šoku. Nevšímal si ničeho, byl jakoby zamrzlý, nechal si líbit, co jsme jen chtěli, a o nic, ani o jídlo neměl zájem. Dostal autem do hlavy, není taky čemu se divit, že byl mimo. Po srážce měl poškozené oko, které mu vyndali, a nebylo jisté, jestli náhodou nemá otok či krvácení na mozek, což by pro něj s největší pravděpodobností znamenalo smrt. A tak jsme se pustili do péče, dokrmování, kapání do oka, mazlení.

Jak šly dny, tak pomalinku začal Servác vnímat okolí. Ale kocour s velkou chutí do života se z něj nestal. Hodně se bál a neměl rád, když se s ním nějak více manipulovalo. A tak Servác bydlel u nás, když už byl fit, tak šel na kastraci, a nakonec se i z něj stal nádherný mazlík. Servác měl štěstí, jeho život se ještě dal zachránit a dnes si užívá svůj bezpečný domov. Servác nebyl divoká kočka, ačkoliv nebyl kastrován, tak bylo vidět, že lidský dotek zná, navíc venku se příliš takových dlouhosrstých krasavců nepohybuje. Servác se několik týdnů musel velice trápit, a to jen kvůli nezodpovědnosti jeho majitelů, kteří ho nevykastrovaného nechali běhat poblíž nebezpečné silnice.

SIMBA

Simba přijel do útulku skoro ve stejný čas, jako Servác a měl skoro stejný osud. Také nám ho do útulku přivezla policie, také ho srazilo auto. Simba byl nalezený nehybný v trávě, celý mokrý od deště, protože ani neměl sílu na to, aby se před vydatným jarním deštěm schoval někam do křoví. A tak začal boj. Stejně jako Servác i Simba přišel o očko. Simba byl sice mnohem živější, byl to strašný mazek, neskutečně mazlivý a vděčný za každou společnost, za pohlázení, za pochování. Ale byl tu problém, Simba neměl ani trochu apetitu. Aby nám neumřel, musela mu být zavedena jícnová sonda, kterou několikrát denně dostával tekutou výživu.

Trvalo několik týdnů, než se Simba rozhodl, že si dá trochu jídla. A pro nás to byly druhé Vánoce. Neměli jsme sice ještě vyhráno, ale takový krok byl obrovský. Od té doby Simbovi už bylo jen dobře. A není divu, že v létě odjel do nového domova, když to je takový miláček a úžasný mazek. Bohužel stejně jako Servác, Simba málem zaplatil životem za hloupost svých předchozích majitelů, kteří se k němu ani nepřihlásili, asi ze strachu, že by museli hradit jeho velice vysoké veterinární náklady.

KOŤÁTKA Z ČEPICE

Na konci května, když vrcholila sezóna příjmů minim, jsme obdrželi prosbu o pomoc s malinkatými koťátky. Potkal je podobný osud, jako koťata, co se narodí v domácnosti nezodpovědných lidí, kteří si nevykastují svou kočku – už se nehodili. A tak jejich páníčky nenapadlo nic lepšího, než koťata dát do čepice a odložit je venku, že si je někdo vezme. Nevíme, jestli si mysleli, že novorozeně takhle venku bude schopné přežít déle než pár hodin, ale naše novorozeňátka – Allen, Elliott a Vince měli přeci jen štěstí. Našel je někdo, komu nebyli lhostejní, a to stačilo k tomu, aby se z nich staly krásné a spokojené kočky. V útulku jsme měli několik kojících mamin, ale samozřejmě jsme nemohli jejich zdraví ohrozit neznámými koťátky, takže péče zůstala na nás. Jakmile koťata prošla karanténou, tak si je rozdělily dvě kočičí mamky, Nudlička, o které se ještě v naší zprávě dočtete, vzala Eliotta a Allen a Mařenka se ujala malého Vince. I přes krutý start do života z koťat vyrostly sebevědomé zdravé kočky.

Vince

Eliott

LUCIÁN Z MNICHOVIC

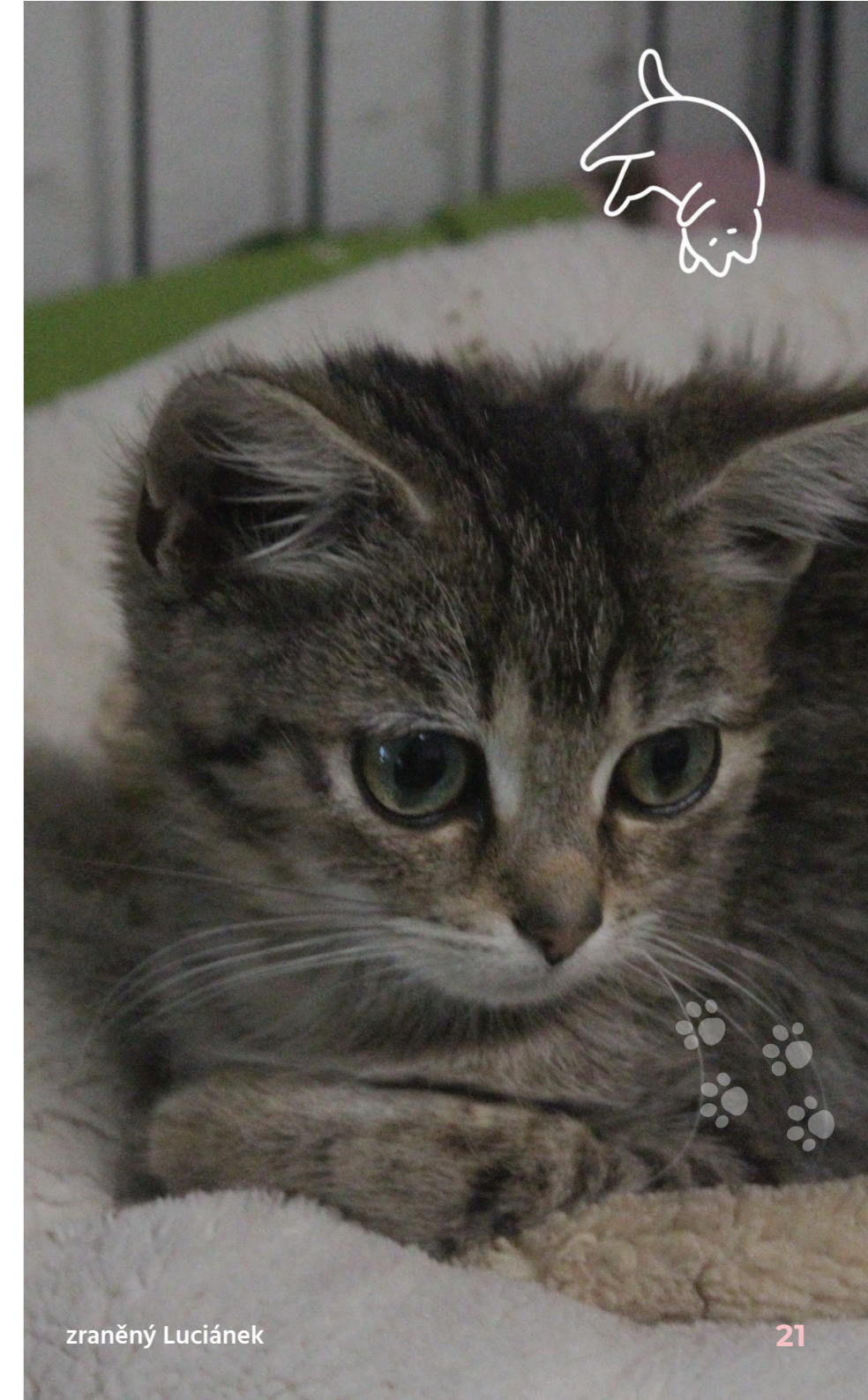
Luciána jsme přijali k nám do útulku s bratry Damiánem a Sebastiánem. Byla to koťátka, kterých se ujali hodní lidé, kteří si je sice nemohli nechat, ale zajistili jim základní ošetření včetně očkování. Bohužel Luciánka těsně před příjezdem do útulku stihl pokousat jejich pes. A kousl ho opravdu nešťastně, skousl mu jeho malou hlavičku a udělal mu díru do lebky. Byla to beznadějná situace, se kterou nešlo dělat nic než jen doufat, že to Lucík zvládne. Dostal léky a začali jsme bojovat. Dokrmovali jsme ho, museli jsme mu dokonce dávat závaly na to, abychom ho zbavili horeček, které přesahovaly 41 °C. Byl to velký boj, zvažovali jsme i eutanazii, ale Luciánek to nakonec zvládl a jeho příběh skončil dobře – našel nakonec milující domov.

bráška Damián

bráška Sebastián

zraněný Luciánek

LAURA S TLAPIČKAMI

Další tragický příběh tohoto roku byla kočička Laurinka. Laura měla neskutečnou smůlu. Někdo jí vyhodil v lese a aby to nebylo pro takovou dušičku málo, chytila se do myslivkové pasti, která se jí zakousla do dvou paciček. A tak jela k nám. Jedna celá packa jí musela být amputovaná, na druhé pacce přišla o několik prstů. Kolik bolesti musela zažít si člověk může jen těžko představit. Začal kolotoč péče. Velmi dlouhou dobu musela Laura přebývat v kleci, protože na nezhojené packy se nemohla příliš stavět. Dostala na nožky miminkovské vycpané ponožky, které třikrát denně dostala na nohy a po krátkých intervalech, která začínaly na pěti minutách, chodila po aplikaci léků na bolest na krátké kontrolované procházky. Najít pro takovou kočku domov nebylo jednoduché, Laura se nesměla pohybovat po tvrdých površích, protože došlapovat na pahýlky jí působilo bolesti. Ale nakonec jsme domov našli – u naší skvělé Marušky, která s námi dříve spolupracovala. Z Laurinky, i přes tu bolest, co si v životě prožila, je dnes krásná, vděčná a mazlivá kočička.

PIPI

Pipi je kočka, kterou jsme k nám do útulku přijali poté, co jí zemřela její milovaná panička. Takové kočky to většinou snášejí velice špatně, nepřidávalo k situaci ani to, že Pipi je víceméně slepá. Vidí sice nějaké obrysy a stíny, ale aby se zorientovala v novém prostředí a důvěřovala novým lidem, potřebuje o mnoho více času než kočka, která bez problému vidí. Pipi se bála ostatních koček, na které bez milosti útočila, a stejně tak se chovala i k lidem. Postupně si na nás trochu zvykla, ale stejně to boj, jakýkoliv nečekáný pohyb nebo manipulaci byla schopná odměnit pořádným kousancem. Když se malinko zaběhla s rituály a časovými rutinami útulku, přišla si i občas, nejvíc v čase krmení, pro pohlazení. A tak jsme se spolu tak trochu sžili. Už jsme si mysleli, že nám Pipi zůstane navždy, kdo by taky chtěl slepou, někdy agresivní, postarší kočku? Nakonec ale přišel anděl v podobě domova, a tak i Pipinka skončila dobře.

POSTIŽENÍ BRÁŠKOVÉ

V rámci odchytů ve Všetvicích, o kterých se ještě v této zprávě dozvíte, jsme odchytli i maminku Bellinku, která byla vysoce březí. Odjela tak do dočasné péče, kde porodila pět fešáků. Všechno vypadalo, že to jde podle plánu, že? Ale opak je pravdou. Když koťátkům byly necelé dva měsíce, třem klukům z vrhu jako kdyby přeskočilo. Začali být zvláště agresivní, začali se motat, vrčel a syčet na věci, které kromě nich nikdo neviděl. Došlo to tak daleko, že se jich začala bát i vlastní matka a museli jsme kluky oddělit od zbytku rodiny. Bohužel jejich postižení se stále stupňovalo. Kluci sice přestali být agresivní, ale začali být bázliví a prostě mimo. Točili se do kruhu, cukali se zvláště a absolutně ztratili schopnost dojít si na záchod. Absolvovali jsme s nimi spoustu vyšetření, která vyloučila víceméně všechny nemoci, a tak zbyla jediná diagnóza – panleukopenie. Vypadá to, že jejich maminka prodělala tuhle zákeřnou nemoc v době, když kluky čekala a virus tak ovlivnil jejich nervovou soustavu. Bohužel s tímto se nic nedá dělat, kluci jsou schopní se s lidmi spřátelit a mazlit se, ale bohužel potřebují domov, kde jejich rodině nebude vadit, že kluci nejsou schopní naučit se na kočičí záchod a potřebu prostě vykonají, kde se jim zrovna zachce. Kluci byli původně tři, Kubík, Flíček a Tygřík. U Kubíka se bohužel objevila vrozená vada srdce, která byla natolik závažná, že jsme se museli rozhodnout ho poslat do kočičího nebe. U Flíčka se navíc objevila epilepsie, ale tu se správnou medikací velice dobře zvládá.

Tygřík

Flíček

23

KAUZY

AVIA LETŇANY

V Avii Letňany se chystá asanace území. Bohužel v místě žila skupina koček, místním krmičům se podařilo najít domovy pro všechna malá koťata z této lokality, na velké kočky ale už nezbyly síly, a bohužel jim hrozilo otrávení. A tak jsme museli nabídnout naše prostory. Tak jsme na začátku roku přijali skupinu plašanů, kterým jsme zajistili zázemí, kastraci a veterinární ošetření. K únoru 2025 se téměř celá parta pořád nachází v útulku, můžete je přijet pozdravit. Ve skupině bylo šest koček, černobílá Joe i přes naše pochyby našla super domov, huňáč Geralt, černobílá Triss a bílourci Perry, Elias a Mari u nás stále bydlí. A jsou to pěkní divoši.

PRAŽSKÝ HRAD – DALŠÍ KOLO

Kdo nás nějaký čas sleduje, určitě ví, že už delší dobu řešíme kočky na Pražském hradě. Loni jsme odtud odchytili spoustu koček, ať už na kastraci, nebo rovnou do nových domovů. O téhle kauze se můžete více dozvědět v naší výroční zprávě z roku 2022. Naštěstí díky nástupu nového prezidenta a první dámy, která kočky miluje, se v Jelením příkopě podmínky pro kočky velice zlepšily. Už tam nejsou nechtěné, a dokonce mají své boudičky! Bohužel se nám v rámci odchytů nepodařilo lapit poslední maminku, Briketku, která vždy na několik měsíců zmizela. A tak jsme na začátku roku odchytávali její podzimní vrh, Aviona, Oriona a Marion. Marion domov našla, kluci ho stále hledají. Na jaře a na podzim bohužel Briketka přivedla ještě další dva vrhy. Koťátka sice vyvedla, ale na krmném místě se příliš nevykytovala, takže se jí vůbec nedařilo ulovit. První vrh byli dva kocourci, které si domů po odchytu vzala jedna z krmiček a dala jim domov. Odchytli jsme i podzimní vrh malých rozkošných koťátek, Bořivoje, Kazi, Marii Terezii, Svatopluka a Libušku. Tři z nich našli postupně své domovy, avšak Kazi a Bořivoj na domov ještě čekají. Ale na závěr ještě jedna dobrá zpráva – s pomocí úžasné krmičky se nám povedlo lapit i Briketku, která je k dnešnímu dni konečně kastrována.

ČAKOVICE-BOJ BOJ O ŽIVOT

Kočky z Čakovic byla kauza, která nás ještě dlouho bude trápit. V létě jsme byli požádáni o pomoc se zapeklitou situací. V domě, který se bude prodávat, se vyskytovaly dospělé starší nekastrované kočky a 14 malých koťat, která už tam být neměla. Domluvili jsme se na kastraci a vypuštění velkých plachých koček a příjmu koťátek. Dospělé kočky se povedlo odchytnat a vypustit zpátky, to jsme ale netušili, že se všechny budou muset v roce 2024 odchytnat úplně pryč. No, nebyla to radostná zpráva. Ale co koťata? Tahle skupina nám přinesla do útulku velkou bolest. Asi týden po odchytu u rodinky vypukla panleukopenie. V útulku jí nikdo jiný neměl a ani nechytl, takže bylo jasné, že jsou zdrojem. Bylo to rychlé, začalo to smrtí jednoho kocourka a během pár dnů nemoc propukla u všech. Koťátka nebyla ani dvouměsíční, nemoc je vzala rychle. Ať jsme dělali cokoli, prostě to nešlo.

Kdo se už s panleukopenií setkal, tak ví, že někdy prostě jakékoliv snahy nemají šanci zabrat. Odešla nám všechna koťata až na jedno, největší bojovnici Kaťušu. Kaťa byla z celé skupiny nejmenší, neměla ani půl kila. Mysleli jsme si, že není možné, aby to zvládla. Samozřejmě jsme to s ní nevzdávali, i když jsme každý den pochovávali její sourozence a jí jsme zachraňovali od smrtícího průjmu, který jí celý den přímo tekł ze střev. Kaťa si ale řekla, že chce ještě vidět svět. Že svoje sourozence poctí a prostě to dokáže. A jak si řekla, tak se stalo. Katěnka vstala z popela jako fénix a zákeřnou nemoc přežila. Stala se z ní ta nejvděčnější kočička, která si dnes užívá svého milujícího domova.

ZAHRADNICTVÍ RADOTÍN

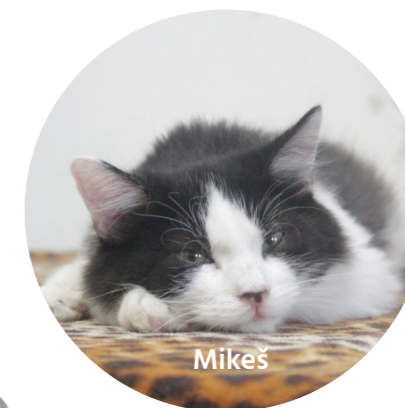
V objektu bývalého zahradnictví v Radotíně se objevila koťátka. A jak už to tak někdy bývá, tak je tam nikdo nechtěl a chystali se, že je utopí. To jsme tak samozřejmě nemohli nechat a koťata jsme přijali do dočasné péče. Byly to dva vrhy, sedm koťátek, Theo, Josephine, Ava, Iris, Violet a Trojúhelníček. Nebylo to s nimi jednoduché, přeléčovali jsme u několika z nich kalicivirózu a u všech jsme se trápili s dlouho trvajícím průjmem. Pět z nich se umístilo a pak přišlo neštěstí, u Josephine vypukla neurologická FIP. Kdo tohle onemocnění zná, ví že této nemoci není tak jednoduché se zbavit, zvláště neurologické verze. Díky vám všem jsme získali finance na léčbu, a ačkoliv Josephine po léčbě zbyl drobný handicap (špatná koordinace zadních tlapek), všechno zvládla a našla domov. Jen Theo, jediný ze skupiny, kdo se lidí bál, v útulku stále (k únoru 2025) na domov čeká.

Violet

Trojúhelníček

Mikeš

Iris

VŠETICE

Ve Všetících se pro nás otevřela veliká kauza. Kontaktovala nás Lenka, která nyní žije v Kanadě, kde mám mimochodem vlastní depozit pro kočky, že po její zemřelé mamince ve Všetících zbyla neurčitá skupina koček. Část patřila její mamince, část krmil starší pár sousedů. Bohužel pan souseď trpěl demencí a po smrti své manželky všechny kočky obratem vyházel z domu. Nepamatoval si, kdy jim dával najíst, takže dostávali potravu jen zřídka a chudinky bez zázemí rodily na dvorku před vchodem do domu, jako kdyby snad ještě doufaly, že by se mohly vrátit do domu, co kdysi býval i jeho domovem. S odchytem byly peripetie, kočky se sice chytit daly relativně dobře, ale pán nám s odchytami bránil, myslel si, že chceme na kočkách nějakým způsobem vydělávat. Bohužel na tom už nebyl dobře a vyjednávání nebylo možné, tak nám s odchytami pomohla Lenka a kočky lovila potajmu.

Luna před porodem

Luna a Elliott

Ulovili jsme celkem devět dospělých koček. A jak to s nimi bylo? Celá situace nám dala velice zabrat. V první várce to byl Bruno, Elizabeth a Popelka. Elizabeth byla krásná a obratem našla domov. Bruno měl velké problémy s očky, řasy mu rostly jakoby dovnitř do očí, takže ho dráždily a musel na plastiku, kterou jsme s vaší pomocí zařídili. Bruno také našel domov. Popelka zezáčátku trpěla průjmami způsobenými různými parazity, ale to nebyl její hlavní problém. Nebyla příliš socializovaná a velice těžko se nám pro ni hledalo domov, nakonec ho ale po víc než roce našla.

V další várce jsme přijali Bellinku a Bořka. O Bellince a jejích synech jsme vám už v předchozí kapitole psali. Bellinka kromě nich měla ještě tři dcery, jednu adoptivní, všechny tři i s maminkou si nakonec už nechala dočkářka, v jejich rodině žijí už dodnes. Bořek to také neměl jednoduché. Byl sice hodně plachý, ale po kastraci se nakonec začal mazlit. Pak ale z ničeho nic začal kolabovat, měl problém s plícemi. Společně se skvělými veterináři se nám ale nakonec povedlo ho zachránit a dnes také žije v novém domově.

maminka Daisy

V posledním kole jsme přijali čtyři vysoce březí holky, Lexi, Daisy, Lunu a Nudličku. Holky byly začervené, hladové, vysílené a podvyživené. Lexi měla koťátka v sobě už mrtvá a i když jsme jí vzali co nejrychleji na potrat, koťátka v jejím těle hnila už dlouho a sepse jí dostihla. Lexi byla už starší, kolem dvanácti let, bohužel takový nápor už nezvládla. Nejlépe porod zvládla Luna, která porodila krásná koťátka, Maria, Oliviu a Auroru. Její děti i Luna už jsou dávno ve svých skvělých domovech. Nudlička neměla porod lehký. Porodila pět koťátek, jedno už bylo mrtvé a dvě další zemřela krátce po porodu, bohužel Nudlička neměla sílu na to je pořádně donosit. Není také divu, když žila venku, kde skoro neměla co jíst. Elise a Vivian ale přežily, k nim Nudlička přijala ještě Eliotta a Allen, které vychovala až do dospělosti. Elise, Vivian a Elliott jsou již v nových domovech, Nudlička s Allenkou stále čekají. Daisy měla porod opravdu složitý. Když jsme jí přijali, bylo skoro jasné, že koťátka nemůže donosit. Byla ale tak slabá, že nemohla ani na potrat, protože by se z narkózy už jistě neprobudila. Tak nezbylo nic, než doufat a snažit se. Daisy dostala léky, přibrala a vypadala lépe, ale stejně z koťátek donosila jen jedno, Viktorii, kterou musela porodit skrz císařský řez, kde jí byla odstraněna zbylá bohužel mrtvá koťátka. Z Viki se stala sebevědomá kočka, která si dnes už užívá v super domově, Daisy u nás stále čeká.

Olivia s Aurorou

Olivia

Nudlička s Elise

Vivian a Elliott

PROSINCOVÁ PANLEUKOPENIE

Panleukopenie je horor každého útulku. Ať si myslíte, že jste jakkoliv připraveni, vždy vás odzbrojí. A my jsme na ni letos měli smůlu hned dvakrát. Byli jsme připraveni se rvát o život, bojovat o naše kočky a koťátka. Chtělo to všechny naše síly. Každý den se oblékat do hábitů, vše dezinfikovat, spoustu kočkám aplikovat milion různých léků, zavodňovat, dokrmovat, zachraňovat. Navíc letos nás překvapila panleukopenie v nové mutaci – dle pitvy tento kmen byl spřáhnutý s mykoplasmou, herpesvirem a kalicivirózou. Laicky řečeno panleukopenie kočky načla a zbylé nemoci jí pak v klidu mohly dorazit. V tomto období podobné mutace bohužel řádily i v ostatních útulcích, byla na ně sezóna. Obyčejná panleukopenie většinou zabíjí velice spolehlivě a rychle koťata, ale většina dospělých koček má vcelku dobrou šanci na to nemoc přežít. Ale tato nová mutace je schopná zabít i očkovanou dospělou kočku. Nakonec se nám z nemocných koček podařilo zachránit téměř všechny, až na čtyři koťátka. Jak je to možné, to se doteď divíme. Málem jsme v útulku vypustili v této době duši, ale stálo to za to. Stálo to za Pinoccia, Almu, Anakina, Nancy, Montanu, Monu, Virginii, Kalimera, Joshuu a Padme, kteří dostali šanci na dlouhý život jen díky naší péči.

Virginia

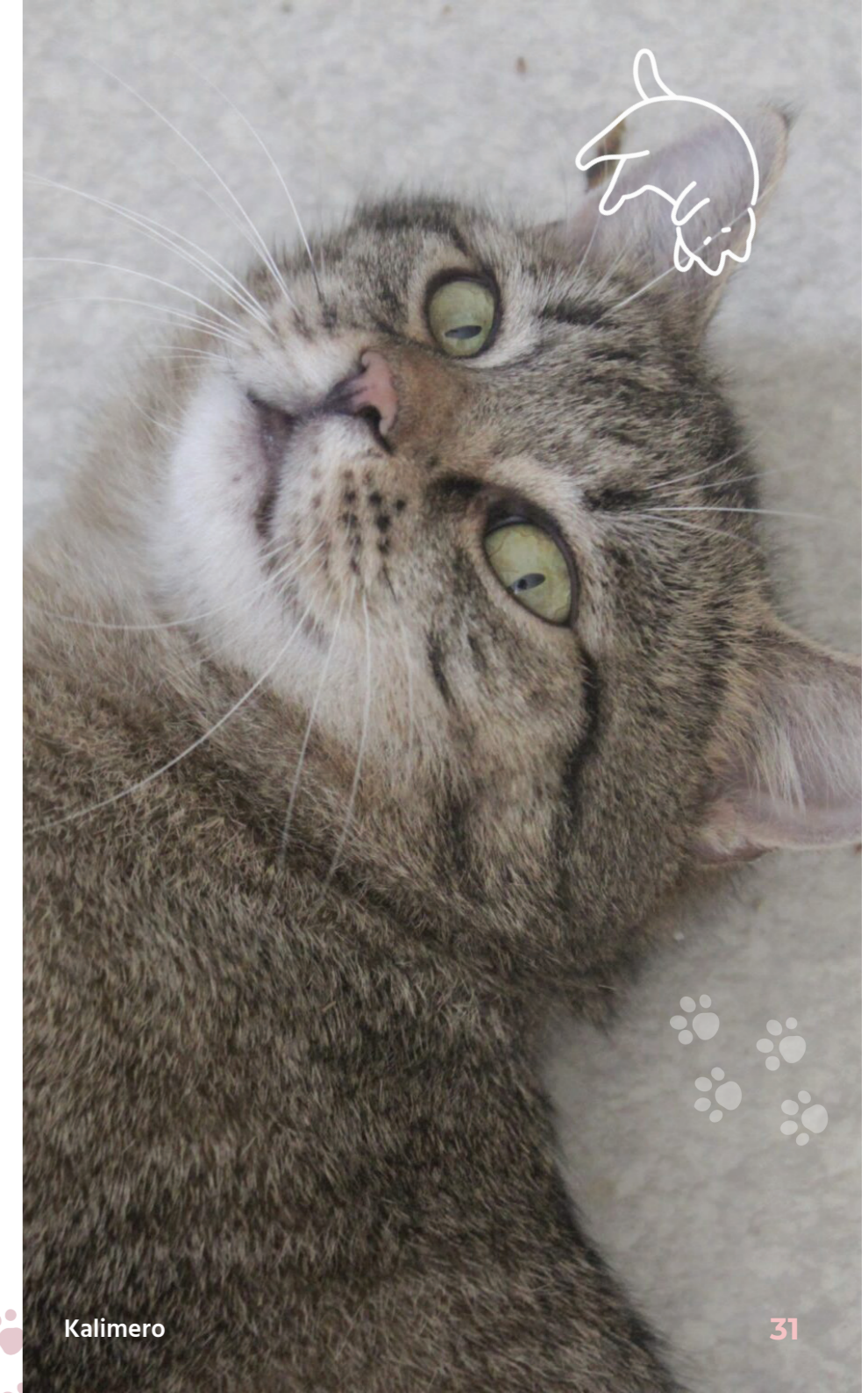
Joshua se sourozenci

Mona

Padme

Kryštof

Kryštof a Berunka

JIRNY

Už v minulém roce jsme vám psali o Jirnách. To město je prokleté, prokastrovali jsme jednu lokalitu a hned byl čas na další. Jirny mají obrovský problém s bezprizorními kočkami, který město, ačkoliv by mělo, vůbec neřeší. A tak jsme přijali skupinu koťátek a jejich mamku, která se po kastraci vrátila na své krmné místo. Přijali jsme vrh mladších koťat, Siennu, Roryho, Auru, Rosie, Archieho a Caspiana a pár dní po nich vrh větších koťat, Flíčka, Andělku, Čertíčka, Kryštofa, Berunku a Broučínka.

Takový příjem nesocializovaných koťat je opravdu náročný. Pro většinu z nich se nám nakonec povedlo najít domovy i přes to, že jsme u nich na několik etap léčili různé střevní parazity, od obyčejných škrkavek po giardie. Jediný Flíček se vrátil z nevhodné adopce a prakticky ihned u něj ze stresu propukla FIP. Ale i u něj jsme jí krásně zvládli a dnes je z něj krásný a zdravý kocourek. K únoru 2025 v útulku zbývá už jen několik z nich, Berunka, Rory, Broučíněk a Flíček, kteří zatím stále domov nenašli.

Rory

Sienna

Flíček

Čertíček

32 Andělka a Kryštof

Caspian

Broučíněk

33

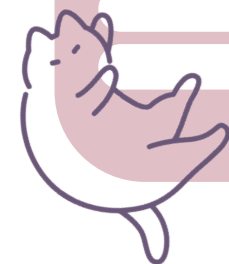
HOSPODÁŘSTVÍ

VÝDAJE

Spotřební materiál:	157.456,70	Náklady na reprezentaci:	4.909,80
Léky:	37.697,62	Veterinární ošetření:	935.506,04
Drobný majetek:	25.993,00	Laboratorní analýzy:	10.385,00
Krmivo:	1.189.048,01	Nájemné Klecany:	171.180,00
Potravní doplňky:	96.963,10	Nájemné Fara Klecany:	24.000,00
Stelivo:	163.077,91	Odvoz odpadu:	55.650,32
Thermobox:	54.499,00	Telefon:	6.792,46
PHM, doprava, údržba vozu:	39.519,00	Depozit koček:	43.924,00
Elektřina:	183.433,00	Ostatní služby:	208.600,26
Plyn:	117.019,33	Mzdové náklady:	735.331,00
Voda:	49.633,00	Zákonné sociální náklady:	400,00
Opravy a udržování:	17.262,00	Ostatní daně a poplatky:	16.132,00
Cestovné:	34.155,00	Jiné ostatní náklady:	15.449,00

celkem: 4.394.016,55

PŘÍJMY

Reklamní služby PSOZ:	352.000,00
Ostatní služby PSOZ:	92.100,00
Úroky:	82,90
Přijaté dary:	3.277.258,00
Přijaté dary Dilia :	201.197,00
Přijaté dary ostatní :	670.798,26

celkem: 4.593.436,16

BILANCE

199.419,61

Dobby

Adeline

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme projektům Donio, PetCenter, Nakrmas.cz, Click&Feed a Plné břicho, jejichž součástí jsme letos mohli být a všem, kteří nám prostřednictvím jejich projektů pomohli nakrmit naše svěřence.

Děkujeme společnostem Inaba, a Acana, Mars a Hills za štědré sponzorské dary v podobě krmiva.

Děkujeme nadaci Alice Oppové za finanční dary, které podporují naše kočky.

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří nám pomáhají a obrovské díky našim úžasným dočaskářům, bez kterých bychom nemohli pomoci tolika kočičím miminkům. A v neposlední řadě děkujeme všem Vám, kterým osud koček není lhostejný, a proto pomáháte finančně, bez Vás bychom my pomáhat nemohli.

www.psoz.cz
psoz@seznam.cz
fb: **Kočí dům**
ig: **utulekkocourfelix**

